

عنوان مقاله:

نقش گردشگری شهری در توسعه پایدار شهر چابهار

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مدیریت شهری ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مرتضی اسمعیل نژاد - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه بیرجند

فهیمه شهرکی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی گردشگری

محمد اسکندری ثانی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

شهرستان چابهار علاوه بر جاذبه های طبیعی و تاریخی زیادی که دارد از مراکز تفریحی و گردشگری، موزه های متعدد، نمایشگاه های دائمی، سال های سینمایی، مراکز مجلل اقامتی، مراکز بازی و تفریح، فرهنگسراها، سال های مجهز ورزشی و... نیز برخوردار است که همه این عوامل میتوانند استعداد گسترش توریسم شهری را در این شهرستان به طور صعودی تضمین کنند. در میان شهرهای تاریخی و مهم شرق جنوب شرق ایران که می توانند در حوزه پایلوت گردشگری مورد توجه واقع شوند، چابهار مناسب ترین و جدی ترین گزینه برای برنامه ریزی توریسم شهری محسوب می شود. تنوع گونه های گردشگری در سه حوزه انسان ساخت، طبیعی و تاریخی فرهنگی و دسترسی به آب های آزاد از مهمترین مزیت های نسبی گردشگری شهری چابهار می باشد. این فرصت ها می تواند گام موثری جهت توسعه اقتصادی این منطقه محروم گردد. توسعه پایدار گردشگری با مفاهیم توسعه پایدار و گردشگری پایدار در ارتباط است. توسعه پایدار در گردشگری شهری چابهار نمی تواند به تنهایی توسط یک عامل واحد صورت پذیرد. بنابراین مبنایست در جستجوی عاملانی برای تحقق توسعه پایدار بود. در این رابطه پیش زمینه های فرهنگی و گروه های ذینفع می بایست در نظر گرفته شوند. نتایج این تحقیق نشان داده که گردشگری شهری در چابهار با توجه به مزیت های نسبی موجود می تواند در راستای توسعه توسعه پایدار ناحیه چابهار استفاده گردد.

کلمات کلیدی:

گردشگری شهری، چابهار، جنوب شرق، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/551010>

